

TŐZSÉR ÁRPÁD*

Múzeumok éjjele

*Múzeumok éjjele, belépés a múltba grátis.
A sok poros pergamen, felettes énem, oktat.
Tacitus: Túléltük Tiberiust, Caligulát is,*

*Nerót is, de közben egész életünk eltelt. –
„Túlélünk” mi is. A múzeum félmúlt osztálya
velünk: Sztálinnal, Benessel, Kádárral eltelt.*

*Szocreál képen Lenin emeli öklét
kimérten. – Kimérte, kilóra, őt is
a hentes történelem s a decens öröklét.*

Vérdíj

*A „díj” jelentése régen „vérdíj”, mára
a költő nem sejtí, kit adott föl érte.
A díj itt van, talán ha húsz pizza ára.
Tették volna kalapjuk mellé! Nem kérte.*

*A lábuk elé dobott harminc ezüstért
a főpapok temetőparcellát vettek,
vérdíjért vérmezőt. Ő is érez bűnt s vért:
verseiben árult és elárult tettek.*

* Tózsér Árpád 75 éves. Szeretettel köszöntjük!

*De maga se tudja, mért alanya s tárgya
néha sok dala, verse bűncselekménynek.
Napfoltok? Lapjárás? Hibás vetőkártya?
Mért hoz vérdíjat neki épp most az ének?*

*Sejti csak: a költő ezüstért árulja
a bene lakó Jézust. Mind Júdás-fajta. –
Nézi, nézi díját sokáig, elfúlva:
ő mit vegyen: pizzát vagy sírhelyet rajta?*

A legjobb világ

*Saját garzonomba nem engedett be
a malacfar-képjú késes zsvány.
Ezt álmodtam, s erről jutott eszembe
Leibniz: a rossz a jó része, hiány*

*a legjobb világban, lyukacs a létben
(e szép sajtban). – S láttam, milyen kevés
az elégséges alaphoz az érdem,
hogyha lét-orzás a napi „levés”.*

*Szabadságnak szabad sáp hát az ára! –
kertjéből így a bős Candide kiált:
determináltan másé naspolyája,
s már megy agyára a „legjobb világ”.*

*S hogy velem mi lett? Én kocsiba ültem,
s nem startoltam, úgy gurultam tova,
ne hallja meg a bitor. És örültem:
autóm visz, s nem a Szent Mihály lova.*